

Maria van Beers, toegewijd en verknocht

Na een dienstverband van bijna 23 jaar bij het *Nederlands Tijdschrift voor Tandheelkunde* heeft redactiesecretaris mevrouw M.C.L. van Beers besloten een ingrijpende wending te geven aan haar arbeidzame leven. Zij heeft ervoor gekozen per 1 september 2009 een baan te aanvaarden als docent in de klassieke talen. Daarmee volgt Maria alsnog het pad dat jaren geleden na haar opleiding in de klassieke talen al voor haar leek gebaand. Haar vertrek betekent een groot verlies voor het tijdschrift. De 3 hoofdredacteurs met en voor wie Maria heeft gewerkt, bliken in deze redactionele kolom kort terug.

1988-1996 (I. van der Waal)

Het was voor mij als hoofdredacteur verrassend om te zien hoe Maria van Beers zich in korte tijd had ingewerkt in een voor haar toch totaal nieuwe wereld. Bovendien verhuisde in die periode het redactie bureau van Laren naar Amsterdam. Maria bleek al snel een goed gevoel te hebben ontwikkeld voor het gedachtegoed van het tijdschrift en bleek mede daardoor uitstekend overweg te kunnen met auteurs aan de ene kant en redactieleden en leden van het toen nog bestaande algemeen bestuur aan de andere kant. Naast een perfecte logistieke ondersteuning, het bijhouden van de kopijstroom en alle andere bureautaken, was vooral ook haar taalkundige expertise van

Maria en haar dochter Julia op het afscheid van hoofdredacteur prof. dr. I. van der Waal (1996), omringd door haar oudcollega's Sabine Wulfse, Jantine van der Vos, Paula Langereis en Erik van der Meij.

grote waarde. Bovendien bleek al spoedig dat zij zich ook dermate gedegen in de tandheelkunde in de meest brede zin van het woord had ingeleefd, dat zij een goede sparringpartner was bij het beoordelen van inhoud en structuur van manuscripten. Daarbij was het streven steeds gericht op perfectie; en dat alles ook nog met veel gevoel voor humor. Men kan daar iemand met deze paar regels nauwelijks adequaat voor bedanken.

1997-2002 (A.M. Kuijpers-Jagtman)

Toen ik het stokje van hoofdredacteur I. van der Waal overnam, trof ik een goed ingewerkt redactie bureau aan. En Maria van Beers was daar als redactiesecretaris prominent voor verantwoordelijk. Het redactie bureau was in Amsterdam gevestigd en met mijn benoeming was de hoofdredacteur niet meer in de nabije omgeving van het bureau gevestigd. Maar internet en e-mail waren in opkomst en de communicatie tussen hoofdredacteur en redactiesecretaris leed er niet onder. Dit was tevens het begin van Maria's regelmatige treinreizen naar Nijmegen om alle zaken rondom manuscripten, het tijdschrift, de kopij en de digitalisering van het tijdschrift te bespreken. Maria bleek over een onwaarschijnlijk geheugen te beschikken voor de namen en bijzonderheden van auteurs die in het tijdschrift hadden gepu-

bliceerd, onderwerpen die eerder aan de orde waren geweest, themanummers die wel of geen doorgang hadden gevonden, en nog veel meer zaken die voor een hoofdredacteur belangrijk zijn. Daarnaast was zij uitermate nauwgezet in de taalkundige bewerking van de manuscripten. Ik zal in ieder geval nooit meer vergeten dat het woord 'studie' in het Nederlands 'onderzoek' hoort te zijn. Ik dank Maria voor de geweldige samenwerking.

Maria op het redactie bureau (2004).

2003-2009 (C. de Baat)

Bij mijn aantreden als hoofdredacteur kreeg ook ik te maken met een goed ingewerkt team op het redactie bureau. Maria van Beers was met Jantine van der Vos mijn vraagbaak. Al gaande het proces van inwerking werd meer en meer duidelijk dat Maria zeer toegewijd was aan het tijdschrift. Vooral als het op de geschiedenis aankwam, wist Maria altijd antwoord op mijn vragen. Hoogte- en dieptepunten in het leven van voormalige bestuurders, redacteurs en medewerkers ontsnapten niet aan haar aandacht, zodat het altijd mogelijk was hier op tijd aandacht aan te besteden. Op onnavolgbare wijze wist zij de werkzaamheden voor het tijdschrift te combineren met haar gezin. Haar goede ideeën, haar grote talenkennis en de consequente toepassing van een eenmaal overeengekomen schrijfwijze van woorden waren indrukwekkend. Al snel was het mij duidelijk dat Maria zo met het tijdschrift was verweven en er zo aan was verknocht geraakt dat ze het, althans in mijn beleving, tijdens haar arbeidzame leven nooit los zou laten. Dat bleek, helaas voor het tijdschrift, halverwege dit jaar bezijden de waarheid. Ik dank Maria voor haar jarenlange inzet en de prettige samenwerking en spreek de wens uit dat het haar goed mag gaan, zowel in haar nieuwe baan als in haar privéleven.